

ки отъ тази рѣдка книга, която толкова релефно рисува положението на освободения българинъ по онова врѣме и съ такава любовъ къмъ него му прѣпорожчва да дири своето економическо възраждане пакъ въ своитѣ собствени сили: въ своя природенъ за сдружавне духъ, въ кооперативните групировки, които единствени ще му осигурятъ поминъка, при съврѣменните изисквания на производството и на труда.

Дружествения животъ въ България се е проявявалъ отначало изключително въ акционерни сдружавания и то повече градовете. Споредъ публикуваните фирмии въ „Държавния вѣстникъ“ до 1897 година е имало 180 грдски и селски кредитни дружества, които могатъ да се класиратъ както слѣдва.

1. Акционерни тврдовски	39
2. Акционерни търговски—спестовни	3
3. Акционерни спестовни	107
4. Акционерни търговско-земедѣлски	5
5. Акционерни земедѣлски	21
6. Акционери разни	5
<hr/>	
Всички	180

Въ селата зарегистрирани акционерни земедѣлски дружества е имало къмъ 1898 г. около 93. Търговския законъ, който наложи редъ формалности за съставянието и управлението на акционерните дружества, принуди почти всички да се разтурятъ.

Първото дружество у насъ, образувано на чисто кооперативни начала, трѣбва да се счете Мирковското, Пирдопска околия, основано на 11 юни 1890 година отъ училищния инспекторъ до Тодоръ Иончевъ съ съдѣйствието на Т. Г. Влайковъ тогава главенъ учителъ въ Пирдопъ. Уставътъ му е съставенъ по типа на Фасбендеръ, съ неограничена отговорност на членовете и съ капиталъ 6000 лева. То раздава заеми на членовете си и е досгави още прѣди нѣколко години плугове.

Второ такова е Любено-Махленското (новозагорско) „Економическо акционерно дружество „Защита“ прѣименовано прѣзъ 1898 год. на „земедѣлска заемателна каса“ и турено на Райфайзенови начала.

Отъ другите видове кооперативни сдружавания, първо място се пада на Ломското спестовно земедѣлско д-во „Орачъ“ основано прѣзъ 1898 г. Това дружество днесъ не сѫществува.

По врѣме на голѣмите наводнения прѣзъ 1897 и 1898 г. по инициатива отъ управлението на земедѣлската каса, въ нѣколко Софийски села сѫ били уредени кооперативни дружества, но опитите сѫ били безуспешни. Дружествата скоро се разтурили.

Най-щастлива е била сѫдбата на Русенския край, който